Nedenfor under III gives et kort sammendrag af resultaterne af Danmarks forhandlinger med de enkelte lande, idet man iøvrigt vedrørende detailler henviser til de i bilag I indeholdte lister over de af Danmark ydede og opnåede toldindrømmelser.

2) *Forhandlingerne vedrørende genbinding indtil 1. januar 1954 af de i Genève og Annecy aftalte toldindrømmelser.*

Ifølge overenskomstens art. XXVIII er en kontraherende part fra og med 1. januar 1951 ikke længere forpligtet til at yde de øvrige kontraherende parter den ved dets Genève- eller Annecyaftaler tilsagte behandling i toldmæssig henseende. En forringelse af denne behandling efter den nævnte dato berettiger imidlertid væsentlig interesserede parter til at foretage stort set tilsvarende tilbagetrækninger af koncessioner, såfremt der ikke er ydet tilfredsstillende kompensation for forringelsen.

Denne bestemmelse, der i realiteten betyder, at hele det i Genève og Annecy opbyggede kompleks af toldnedsættelser og -bindinger ville kunne brydes ned efter 1. januar 1951, foranledigede den britiske regering til i december 1949 at fremlægge forslag om, at de kontraherende parter i Torquay skulle forpligte sig til at genbinde deres Genève- og Annecyindrømmelser for yderligere tre år eller med andre ord at forlænge den periode, hvori de kontraherende parter har forpligtet sig til at yde den ved deres Genève- og Annecyaftaler tilsagte behandling i toldmæssig henseende, indtil 1. januar 1954.

Spørgsmålet om genbinding af Genève- og Annecyindrømmelserne blev behandlet på De Kontraherende Parters 4. mødesamling i Genève i foråret 1950, hvor De Kontraherende Parter vedtog en resolution, hvori det anbefaledes, at de kontraherende parter skulle genbinde de eksisterende indrømmelser og ved Torquay-forhandlingernes afslutning have truffet de fornødne foranstaltninger til at påtage sig genbindingsforpligtelsen. Under forhandlingerne om denne resolution gjorde Benelux og Danmark, støttet af Norge og Sverige, indtil videre deres tilslutning til genbindingen betinget af, at Torquay-forhandlingerne førte til en betydelig udjævning af forskellene mellem de europæiske landes toldniveauer.

Det blev endvidere vedtaget, at de kontraherende parter forud for genbindingen skulle have adgang til i medfør af art. XXVIII mod passende kompensation at foretage sådanne mindre modifikationer eller tilbagetrækninger af eksisterende indrømmelser, som var blevet nødvendige i løbet af den siden Genève- og Annecyforhandlingerne forløbne tid.

Forud for Torquay-forhandlingerne var Danmarks stilling til spørgsmålet om genbinding af de i Annecy ydede indrømmelser genstand for indgående drøftelser i finansministeriets toldforhandlingsudvalg, som afgav indstilling til finansministeren i spørgsmålet. I indstillingen udtaltes det, at der i udvalget var enighed om, at den danske delegation til Torquay-forhandlingerne under drøftelserne af genbindingsspørgsmålet burde indtage samme holdning, som man fra dansk side havde indtaget på den 4. mødesamling, samt at delegationen burde støtte de bestræbelser, som under forhandlingerne måtte blive udfoldet for at fremme udjævningen af de europæiske toldniveauer, og at den endelige afgørelse i genbindingsspørgsmålet måtte træffes i lyset af de resultater, der i så henseende blev opnået under Torquay-forhandlingerne.

I forbindelse med indstillingen redegjordes endvidere for en række ønsker om modifikationer af visse i Annecy fra dansk side ydede bindinger af specifike toldsatser. Disse modifikationer gik ud på, at de pågældende bindinger blev forsynet med et forbehold om adgang til at overgå til værditold indenfor en nærmere angivet grænse.

Toldforhandlingsudvalgets indstilling blev forelagt det politiske toldudvalg og dannede grundlag for den af delegationen modtagne instruktion vedrørende genbindingsspørgsmålet.

Behandlingen af de med genbindingen forbundne spørgsmål delte sig i Torquay i behandlingen af det principielle spørgsmål om genbinding og forhandlingerne om modifikationer under art. XXVIII.

Det principielle spørgsmål om genbindingen blev ikke under Torquay-konferencen optaget til en samlet drøftelse, men blev i flere forbindelser inddraget i behandlingen af andre spørgsmål, bl. a. drøftelserne vedrørende udformningen af Torquay-protokollen og de øvrige juridiske dokumenter, hvorved Torquay-resultaterne skulle kodificeres. Medens det oprindeligt havde været tanken, at genbindingen formelt skulle ske ved, at de kontraherende parter undertegnede en fra Torquay-protokollen adskilt protokol, hvorved datoen „1. januar 1951“ i art. XXVIII ændredes til: „1. januar 1954“, ligesom parterne på konferencens sidste dag ved undertegnelsen af en deklaration skulle forpligte sig til at genbinde under alle omstændigheder, blev det fra amerikansk side foreslået, at den nævnte særlige genbin-